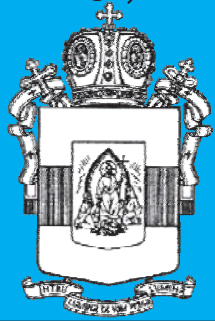

„Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura” (Marcu 16, 15)

MISIONARUL

Publicație a Mitropoliei Basarabiei • Fondată în 1929 de Mitropolitul Gurie Grosu • Serie nouă • Anul II • Nr. 10 (21) • octombrie 2005 • Prețul 1 leu

Felicitare

Întru Mulți Ani, Stăpâne!

Înalt Prea Sfințite Părinte,

Membrii Redacției MISIONARUL se asociază creștinilor și clericilor care s-au rugat în aceste zile pentru sănătatea Înalt Prea Sfinției Voastre și v-au urât la Mulți Ani.

La acest popas aniversar, Bunul Dumnezeu să Vă dea înțelepciune și putere în activitatea sfântă pe care V-a rânduit-o - păstoria românilor basarabeni. Să aveți o păstorie îndelungată și rodnică.

Întru Mulți și Fericiți Ani, Înalt Prea Sfințite Părinte Mitropolit!
Cu fiască dragoste,

colaboratorii
Redacției MISIONARUL

Cuviosul Antonie de la Schitul Iezeru, Vâlcea

23 noiembrie

Acest fericit părinte Antonie era de neam român și a trăit pe vremea binecredinciosului voievod Matei Basarab și a voievodului martir Sfântul Constantin Brâncoveanu. A crescut în dreapta credință mergând de mic la Sfânta Biserică, unde își găsea desfătarea sufletească. Înaintând cu vârsta, a ajuns preot, spre slava lui Dumnezeu și bucuria duhovnicească a părinților săi.

Lăsând desfătarea lumii acesteia, a îmbrățișat viața monahicească în cea frumoasă pustie de la Schitul Iezeru, în ținutul Vâlcii. Aici, Cuviosul Antonie s-a arătat dintru început foarte sânguincios la toată osteneala și asprimea vieții mănăstirești. Atât de mare era nevoița sa, încât celorlalți viețuitori din chinovie li se părea că fericitul Antonie ar fi în trup duhovnicesc.

Dorind să sporească nevoițele sale, cu blagoslovenia egumenului mănăstirii a mers la episcopul locului, Ilarion, să-i ceară binecuvântarea să plece în sfântul munte Athos. Episcopul cunoscându-l că este monah îmbunătățit și poate fi de folos multora, aici, a stăruit ca el să rămână în țară. Deci, întorcându-se Cuviosul la Schitul Iezeru și văzând că Biserica se ruinează, s-a umplut de râvnă și, cu ajutorul lui Dumnezeu, al episcopului Ilarion și cu agoniseala lui a reinnoit sfântul lăcaș.

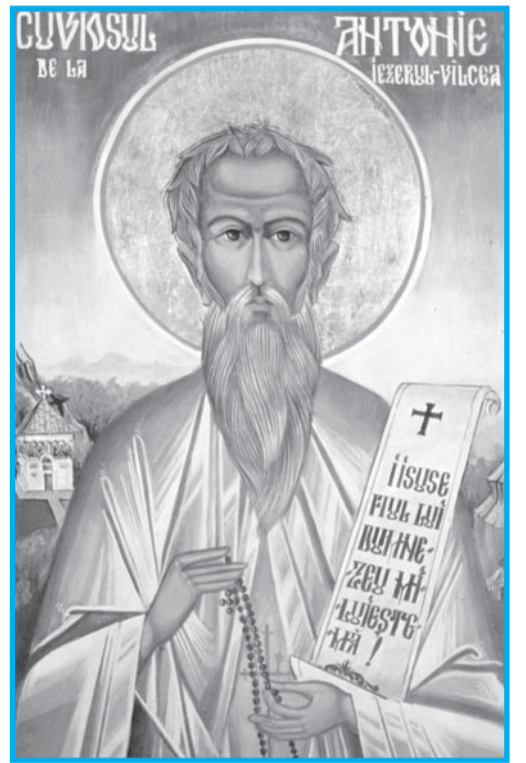
După multe nevoițe, Cuviosul Antonie s-a aprins de dorul pust-

niciei, pentru care fapt, cu binecuvântarea egumenului său a ieșit din schit și cerțând mai îndeaproape pustia, a găsit o peșteră mică într-o stâncă. Acolo, singur a săpat o bisericuță în care s-a rugat neîncetat ziua și noaptea. Urătorul de oameni, diavolul însă, i-a adus multe ispite și supărări, dar pe toate le-a biruit cu darul lui Dumnezeu, cu rugăciunea și neîncetata lucrare. Cine poate să spună privegherile Cuviosului de toată noaptea, privegherile și plecaciunile genunchilor săi?

Cuviosul Antonie era mic de stat și gârbov de bătrânețe, părul capului era scurt, barba deasă, scurtă și destul de albă, vesel la căutătură, obrazul frumos, puțin iute din fire și lesne iertător. Îmbrăcămintea sa era simplă și numai cele de trebuință purta.

Pentru înfrânarea trupului purta un brâu din lanțuri de fier împrejurul său, iar hrana sa o lua abia la al nouălea ceas și atunci numai pâine uscată și apă, dar și acelea cu măsură. Vin și băutura amețitoare nu a gustat niciodată. Pe pat nu dormea, ci numai sta, pentru osteneală, rezemat de niște pietre. Lacrimile nu-i lipseau din ochi tot timpul la rugăciune.

Cu harul lui Dumnezeu, Cuviosul cunoscând că trecerea din lumea aceasta îi este aproape, a

chemat pe ucenicul său Nicolae, cu patruzeci de zile mai înainte și i-a spus în taină: „Sfârșitul mi s-a apropiat. După ieșirea sufletului, să te nevoiești să pui trupul meu în gropnița pe care eu am săpat-o aici în piatră”.

După patruzeci de zile, îmbolnăvindu-se Cuviosul, vorbind în pace cuvinte de învățătură pentru suflet, a adormit în Domnul.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, Iisuse Hristose, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Din sumar:

Sărbătorirea Sfintei Cuvioase Parascheva la Iași Pag. 3

Preotul Vlad Mihăilă la 55 de ani Pag. 4

Pedicile din calea mântuirii Pag. 6

MISIONARUL

poate fi abonată la orice oficiu poștal din republică.

Indice 21714

Prețul unui abonament la MISIONARUL la ÎS „Poșta Moldovei” pentru 1 lună - 1 leu pentru 3 luni - 3 lei pentru 6 luni - 6 lei

FIȘIER FILOCALIC

Dumnezeu nu te va lăsa, dar teme-te ca să nu-L părăsești tu pe El!

Sfântul Isaac Sirul

„Deprinderi de viață” sau desprinderea de Viață?

Noul obiect de studiu introdus în programa școlară anul acesta cu o denumire care, la prima vedere, nu dă nimic de bănuit, „Deprinderi de viață”, a pus pe jar o bună parte a societății. Cursul cu pricina, acceptat cu o grabă suspectă de Ministerul Educației, Tineretului și Sportului ca disciplină obligatorie și destinat învățământului preșcolar, primar, gimnazial și liceal de stat și privat, conține pe lângă informații utile pentru generația în creștere și capitole care ar putea fi numite „Inițiere în desfrânare” sau „Arta desfrâului”. Pentru preșcolarii cursul a fost numit fără ocolișuri și menajamente „Sexul povestit celor mici” și punctum. Așadar, de poveștile străbunilor nu mai este nevoie. Acestea s-au învechit și au fost bune doar pentru înaintașii noștri analfabeți. Sunt cu termenul expirat. Acum cerințele sunt altele. S-a identificat, în sfârșit, izvorul sărăciei noastre - copiii n-au suficiente cunoștințe despre relațiile sexuale. Când vom înlătura aceste lacune vom trăi mai bine - vom avea o societate bogată, bună, milostivă și armonioasă. Lipsesc

cunoștințele de sex și iată în ce sărăcie ne bălăcim. Îngrozitor și apocaliptic, în același timp.

Ceea ce a scandalizat mai cu seamă părinții este și discrepanța între informațiile oferite și vârsta adresantului. Claselor primare le este preconizat să li se vorbească despre perversiuni sexuale, zoofilie ș.a., noțiuni care și pentru unii maturi sunt necunoscute. În situații jenante se pomenesc atât profesorii, cât și părinții. O mamă povestea la radiu că i-a fost dificil să-i explice copilului preșcolar ce înseamnă erecție. Iar Ghidul profesorului prezintă perversiunile sexuale ca „moduri de sex”.

Mai grav este faptul că tinerei generații i se inoculează ideea că devierea de la morală creștină e ceva obișnuit care există în societate și nu este condamnat. Un tânăr desfrânat este un tânăr modern. Parcă ar fi insuficient desfrâul de pe ecranul televizorului care zilnic intră în casă și de care trebuie să fie protejați copiii, „Deprinderile de viață” vin să amplifice acest mesaj. Mai potrivit era dacă această disciplină se numea „Desprinderea de Viață”. Prin desfrâu, care este

un păcat în fața lui Dumnezeu, ne desprindem, ne îndepărtăm de Mântuitorul Iisus Hristos care este „Calea, Adevărul și Viața”. Dar o societate fără Dumnezeu este o societate ratată, este o gloată de indivizi pierduți. Mai persistă încă iluzia izvorâtă din umanismul ateu că fără Dumnezeu omul este liber, bogat și puternic. Fals. Este exact invers. Fără Dumnezeu omul se simte singur, sărac, slab și neajutorat. În mrejele imoralității omul nu este liber, ci captiv poftelor personale și rob propriilor plăceri. Înaintașii noștri au observat că omenirea poate trăi fără pâine, dar fără Dumnezeu nu poate. Credința în Dumnezeu nu poate fi înlocuită cu nimic. Școala are ca scop formarea tinerilor și pregătirea lor pentru viață. Prin acest curs tinerii sunt deformați moral și astfel vom obține o societate desfrânată. Televizorul propagă desfrâul, „Deprinderile” - desfrâul, iar la radiu vine un oarecare doctor Gâlcă care spune că fetele sunt acelea care „trebuie să aibă la ele prezervative”. Este grav. Se pare că s-a întrecut orice măsură. E necesară oprirea.

Cu alte cuvinte, ateizarea mascată a societății continuă. Dacă pe timpul ateismului militant, comuniștii atacau direct credința, Biserica și clericii, astăzi s-a găsit o formă mai viclană - se lovește în tânăra generație pentru a-i crește niște persoane imorale și fără Dumnezeu. De vreo 15 ani se vorbește despre introducerea Religiei în școală ca un popor creștin ortodox ce suntem și avem o morală de veacuri care a vegheat la buna înțelegere și la cumsecădenia relațiilor între soți, părinți și copii, tineri și bătrâni. Preceptele acestei morale nu s-au învechit, ele sunt valabile și astăzi și vor fi valabile cât va exista viața pe pământ. Unde însă Religia n-a reușit, „Deprinderile”, spre rușinea noastră, au reușit.

L-am întrebat pe un învățător de la Iași dacă au un asemenea obiect de studiu în școlile românești. Mi-a răspuns cât se poate de explicit: „Dacă avem Religia în școală, ce deprinderi ne mai trebuie. Nu ne învață Dumnezeu cum să ne trăim viața?” La noi ca la nimeni.

Continuare în pag.8

Agenda liturgică și pastoral-administrativă

**Din agenda de lucru a Înalț Prea Sfințitului Petru,
Mitropolit al Basarabiei și Exarh al Plaiurilor, alte evenimente din Mitropolia Basarabiei**

17 august - Lucrări de birou. A primit în audiență preoți și mireni din cadrul Mitropoliei Basarabiei.

19 august - A oficiat Sf. Liturghie la Paraclisul Mitropolitan „Sfântul Ioan Evanghelistul”. În cadrul Sfintei Liturghii a rostit un cuvânt de învățătură.

20 august - A oficiat Sf. Liturghie la Mănăstirea „Sfânta Cuvioasa Teodora” de la Ulmu, Ialoveni, cu ocazia hramului, împreună cu un sobor de preoți: Pr. Arhimandrit Exarh din Arhiepiscopia Iașilor, Clement Haralambie, Pr. Arhimandrit Andrei Caramalău, Pr. Ioan Cosoi, Pr. Vladislav Cucuietu, Diacon Mihail Slănină. În cadrul Sfintei Liturghii a rostit un cuvânt de învățătură.

21 august - A oficiat Sf. Liturghie la Paraclisul Mitropolitan „Sfântul Ioan Evanghelistul”. În cadrul Sfintei Liturghii a rostit un cuvânt de învățătură. A primit în audiență pe Pr. Arhimandrit Exarh din Arhiepiscopia Iașilor, Clement Haralambie.

22 august - A primit în audiență pe Pr. Dorian Revenco, parohia „Sfântul Mucenic Dumitru”, Crasnoarmeis, Hâncești, pe Pr. Anatolie Bernic, parohia Săseni, pe Pr. Ioan Bârboi, Parohia „Sfinții Martiri Brâncoveni”, or. Codru, pe Maica Valentina Pascari, pe Pr. Roman Botezatu, pe Diac. Grigorie Galben, pe dna Tatiana Pruteanu.

25 august - A primit în audiență pe Pr. Ion Marian, parohia „Sf. Cuv. Parascheva”, Ratuș.

26 august - A primit în audiență pe Pr. Nicolae Asargiu, Parohia „Sf. Ap. Petru și Pavel”, Hagi Curda, Ucraina.

27 august - A participat la slujba de priveghere la Paraclisul Mitropolitan „Sfântul Ioan Evanghelistul”.

28 august - A oficiat Sf. Liturghie la parohia „Adormirea Maicii Domnului”, Gârbova, Ocnița, cu ocazia hramului. În cadrul Sfintei Liturghii a rostit un cuvânt de învățătură.

29 august - A oficiat, împreună cu un sobor de preoți din cadrul Mitropoliei Basarabiei, slujba de sfințire a gimnaziului nr. 64 din Durllești. În cadrul Sfintei Slujbe a rostit un cuvânt de învățătură.

30 august - A primit în audiență pe Pr. Arhi-

mandrit Andrei Caramalău, stareț la mănăstirea „Sfântul Apostol Andrei” din Durllești, pe Diac. Valentin Maxim și pe Pr. Valeriu Matceac, preot la parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil și Mucenicul Valeriu” din Chișinău.

1 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență pe PC preoți: Pr. Vlad Mihailă, parohia „Sf. Cuv. Teodora”, Chișinău, pe Pr. Avenir Golban, parohia „Sf. 12 Apostoli”, Chișinău, pe Pr. Petru Buburuz, parohia „Sf. Ap. Petru și Pavel”, Chișinău, pe Pr. Ion Marian, parohia „Sf. Cuv. Parascheva” din loc. Ratuș, rn. Criuleni, pe Pr. Marian Gogu, parohia Horești, rn. Ialoveni, pe Maica Macaria Revenco de la Mănăstirea „Sfânta Cuvioasa Teodora”, Ulmu, Ialoveni, și pe dl Teodor Coșuleț, primarul satului Ulmu, Ialoveni. A binecuvântat tinerii seminariști pentru studii la școlile teologice din cadrul Patriarhiei Române.

2 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență pe P. Cuv. Andrei Caramalău, Mănăstirea „Sf. Ap. Andrei” din loc. Durllești, pe P. Cuv. Damaschin Cimbir, Mănăstirea „Sf. Prooroc Ilie” din loc. Cornești, rn. Ungheni. A binecuvântat tinerii seminariști pentru studii la școlile teologice din cadrul Patriarhiei Române.

4 septembrie - A oficiat Sfânta Liturghie la Parohia „Sf. Cuv. Parascheva” din loc. Sloveanca, rn. Sângerei. În cadrul Sfintei Liturghii a hirotonit pe diac. Grigorie Galben în preot. După Sfânta Slujbă a rostit un cuvânt de învățătură.

5 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență pe PC preoți: Pr. Gheorghe Ioniță, pe Pr. Alexandru Furdul, parohia „Sf. Ier. Nicolae” din loc. Pojorâni, rn. Ialoveni, pe Pr. Anatolie Bernic, parohia „Sf. Dimitrie” din loc. Săseni, rn. Călărași, pe Pr. Nicolae Grosu, parohia „Iisus Mântuitorul” din Chișinău.

A efectuat o vizită canonică la parohia „Sf. Cuv. Parascheva” din sect. Ciocana, Chișinău.

6 septembrie - A efectuat o vizită canonică la parohia „Duminița tuturor Sf. Români” din loc. Cahul. A binecuvântat tinerii seminariști și studenți pentru studii la școlile teologice din cadrul Patriarhiei Române.

7 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență pe PC preoți: Pr. Marin Grigorie, Protopop de Cahul, pe Pr. Valeriu Matceac, parohia „Sf. Arh. Mihail și Gavriil și Muc. Valeriu” din Chișinău.

8 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență pe PC preoți: Pr. Nicolae Grosu, parohia „Iisus Mântuitorul” din Chișinău, pe Pr. Anatolie Balan, parohia „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din loc. Hâncești. A binecuvântat tinerii seminariști și studenți pentru studii la școlile teologice din cadrul Patriarhiei Române.

9 septembrie - Lucrări de birou. A efectuat o vizită canonică la Mănăstirea „Sfânta Cuvioasa Teodora”, Ulmu, Ialoveni. În cadrul Sfintei Liturghii a rostit un cuvânt de învățătură.

11 septembrie - A oficiat Sfânta Liturghie la Paraclisul Mitropolitan „Sf. Ioan Evanghelistul”. În cadrul Sfintei Liturghii a hirotonit în diacon pe tânărul Sergiu Marițoi din loc. Orhei. După Sfânta Slujbă a rostit un cuvânt de învățătură.

12 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență pe dl deputat Vlad Cubreacov, pe dl Igor Belei, directorul Misiunii Sociale „Diaconia”, pe dl Anatolie Arhirie, episcopul parohia „Sf. Ap. Andrei” din Ungheni. A binecuvântat tinerii seminariști și studenți pentru studii la școlile teologice din cadrul Patriarhiei Române.

13 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență pe dl deputat Vlad Cubreacov, pe dl Igor Belei, directorul Misiunii Sociale „Diaconia”, pe PC Pr. Ioan Cristea, parohia „Sf. Ioan Botezătorul” din Leova. A binecuvântat tinerii seminariști și studenți pentru studii la școlile teologice din cadrul Patriarhiei Române.

14-16 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență preoți și mireni din cadrul Mitropoliei Basarabiei.

18 septembrie - A oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea „Sf. Ap. Andrei” din loc. Durllești. În cadrul Sfintei Liturghii a rostit un cuvânt de învățătură.

19 septembrie - A primit în audiență pe PC preoți: Pr. Ion Marian, parohia „Sf. Cuv. Parascheva” din loc. Ratuș, rn. Criuleni, pe Pr. Dumitru Bulat, parohia „Sf. Muc. Pantelemon” din loc. Doina, rn. Cantemir, pe dl Igor Belei, directorul Misiunii Sociale „Diaconia”, și pe dra Tamara Botin de la Misiunea Socială „Diaconia”.

20 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență preoți și mireni din cadrul Mitropoliei Basarabiei.

21 septembrie - A oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea „Sf. Ap. Andrei” din loc. Durllești. În cadrul Sfintei Liturghii a rostit un cuvânt de învățătură.

22 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență pe dl deputat Vlad Cubreacov.

23 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență preoți și mireni din cadrul Mitropoliei Basarabiei.

25 septembrie - A oficiat Sfânta Liturghie la Paraclisul Mitropolitan „Sf. Ioan Evanghelistul”. În cadrul Sfintei Liturghii a rostit un cuvânt de învățătură.

26-28 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență preoți și mireni din cadrul Mitropoliei Basarabiei.

29 septembrie - Lucrări de birou. A primit în audiență pe principele Radu de România, reprezentant al Guvernului României, și Excelența Sa Filip Teodorescu, ambasadorul României în Republica Moldova.

Tomosul sinodal al Bisericii Ortodoxe Române autocefale privind canonizarea Sf. Ierarh Dosoftei, Mitropolitul Moldovei

„Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române,

Preaiubitului cler, cinului monahal și dreptmăriturilor creștini din cuprinsul Patriarhiei Române, har, milă și pace de la Dumnezeu, iar de la noi părințești binecuvântări.

Cu adevărat, plăcut este lui Dumnezeu să cinstim pomenirea celor ce s-au învrednicit să primească din mâna Domnului cununa vieții. Astfel, acești iubitori de Hristos prin viața lor plină de evlavie și de fapte bune au câștigat îndrăzneala înaintea Prea Sfinței Treimi. Lăudându-i și preamărindu-i, Biserica preamărește pe Însuși Dumnezeu care, așa cum glăsuiește Psalmistul prin Sfinții care sunt pe pământul Lui, „minunată a făcut Domnul toată voia întru ei”. Unul dintre cei pe care Dumnezeu l-a ales să fie slujitor și mărturisitor al adevărului credinței este și luminatul Ierarh Dosoftei, Mitropolitul Moldovei. Părintele nostru Dosoftei, împlinitor al virtuților evanghelice și povățuitor cucernic al faptelor bune, încă din fragedă vârstă a deprins învățătura Duhului pe care, apoi, a plinit-o la școala Mănăstirii Proboata. Aici, fiind iubitor de înțelepciune, a primit în gerescul chip al călugăriei, de care nu s-a despărțit până la moarte. Pentru aceasta, Dumnezeu l-a înălțat la treapta arhieriei, ca să fie pildă vrednică de urmat pentru mulți, ca și aceștia, „văzând faptele sale cele bune, să slăvească pe Tatăl cel ceresc”.

Ca păstor de suflete, s-a nevoit și mai mult, ostenindu-se cu tâlcuirea cărților sfinte, iar după ce a suferit mai multe încercări și necazuri, în această viață trecătoare, s-a mutat către Domnul, ca un adevărat mărturisitor al credinței ortodoxe. Având în vedere viața pilduitoare a învățatului Ierarh Dosoftei, evlavie sa călugărească și înțelepciunea sa sfântă, în tâlcuirea cuvântului lui Dumnezeu, pentru luminarea slujitorilor sfintelor altare și a poporului credincios, precum și păstrarea dreptei credințe, urmând obiceiul sinodal și chemând în ajutorul nostru puterea lui Dumnezeu, Celui închinat și preamărit, hotărâm:

„Ca de acum înainte și în veci, Ierarhul Dosoftei, Mitropolitul Moldovei, să fie numărat între Sfinții Bisericii și să fie pomenit și cinstit cu cântări de laudă în ziua de treisprezece, a lunii decembrie. Poruncim, de asemenea, în Duhul Sfânt, ca viața, slujba și icoana Sfântului să fie primite cu evlavie de preoții, monahii și credincioșii ortodocși. Spre deplină statornicie a celor pe care le-am hotărât în chip sinodal și canonic, întărim cu semnăturile noastre acest Tomos sinodal de canonizare a Sfântului Ierarh Dosoftei,

Mitropolitul Moldovei, aducându-l la cunoștința clerului și a tuturor dreptcredincioșilor din cuprinsul Patriarhiei Române”.

Dat în București, Anul mântuirii 2005, luna iulie, ziua a cincea.

Președinte al Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române,

† **TEOCTIST,**

Arhiepiscopul Bucureștilor, Mitropolitul Munteniei și Dobrogei, Locțiitor al Cezareei Capadociei și Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, dimpreună cu toți membrii Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române

Comunicat de presă

În zilele de 20-21 octombrie 2005, la Reședința patriarhală, sub președinția Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist, s-au desfășurat lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

În deschiderea lucrărilor, Prea Fericirea Sa a evocat personalitatea Înalț Prea Sfințitului Mitropolit Antonie Plămădeală al Ardealului, trecut de curând la cele veșnice și a fost ținut un moment de reculegere.

Pe ordinea de zi s-au aflat teme referitoare la slujirea pastoral-misionară, viața monahală și misiunea socială a Bisericii, viața liturgică din parohii, învățământul teologic și religios, diferite aspecte din activitatea comunităților ortodoxe românești de peste hotare, participări ale unor membri ai Sfântului Sinod și ale altor teologi ortodocși români la întruniri internaționale ortodoxe și ecumenice etc. Dintre hotărârile adoptate menționăm:

- aprobarea propunerilor Sinodului mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei privind canonizarea Mitropolitului Grigorie Dascălu al Țării Românești (cu ziua de sărbătorire la 22 iunie) și a Cuviosului Stareț Gheorghe, Arhimandritul de la Cernica și Căldărușani (cu ziua de sărbătorire la 3 decembrie);

- nominalizarea, prin vot secret, a Înalț Prea Sfințitului Andrei Andreiț, Arhiepiscopul Alba Iuliei, și a Prea Sfințitului Laurențiu Streza, Episcopul Caransebeșului, drept candidați pentru viitoarele alegeri de către Colegiul Electoral Bisericesc a titularului scaunului vacant de Mitropolit al Ardealului și Arhiepiscop al Sibiului.

Sfântul Sinod mulțumește preoților și credincioșilor pentru colecta organizată pentru ajutorarea familiilor sinistrate în urma inundațiilor din vara acestui an la apelul Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist în valoare de aprox. 4.740.000 RON (47.400.000.000 ROL), precum și a donațiilor în materiale de construcții, cereale, alimente, îmbrăcăminte și bunuri de larg consum a căror valoare a fost estimată la 20.000.000 RON (200.000.000.000 ROL).

De asemenea, au fost apreciate rezultatele campaniei „Învinge apele”, aflată în desfășurare, organizată de Patriarhia Română și Televiziunea Română prin care, până la mijlocul lunii octombrie, au fost strânse peste 2.139.000 RON (21.390.000.000 ROL), fonduri din care se construiesc, prin intermediul Episcopiei Dunării de Jos și Episcopiei Buzăului și Vrancei, 32 de case în județele Galați și Vrancea.

Biurul de presă și comunicații al Patriarhiei Române

Sărbătorirea Sfintei Cuvioase Parascheva la Iași

Mii de credincioși au participat la Sf. Liturghie oficiată la Catedrala mitropolitană din Iași, cu prilejul sărbătorii Sf. Cuv. Parascheva

Slujba a fost oficiată de către PF Părinte Patriarh Teoctist, împreună cu ÎPS Panteleimon, Mitropolit de Veria, Nausa și Kampania, ÎPS Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, precum și cu alți 18 ierarhi, membri ai Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. În cuvântul adresat celor prezenți, ÎPS Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, s-a referit la contextul aducerii la Iași a moaștelor Sf. Ap. Pavel de către ÎPS Panteleimon, Mitropolit de Veria, Nausa și Kampania: "Cinstim anul acesta 120 de ani de la recunoașterea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române, 80 de ani de patriarhat, 90 de ani de viață și 55 de ani de arhipăstorie, de arhierie a PF Părinte Patriarh Teoctist și, de aceea, noi am dorit, pentru a sublinia importanța acestor evenimente, să invităm din Grecia, cu binecuvântarea PF Hristodoulos, Arhiepiscopul Ateinei și al Întregii Elade, pe ÎPS Mitropolit Panteleimon de Veria, Nausa și Kampania, care a fost și anul trecut la noi cu un fragment din lemnul Sf. Cruci. Acum, ÎPS Panteleimon ne-a adus un alt dar și anume o părticică din moaștele Sf. Ap. Pavel, Apostolul Neamurilor sau al Națiunilor. ÎPS Mitropolit Panteleimon este atât de mult atașat de Sf. Ap. Pavel încât, de 11 ani, fără întrerupere, organizează în Mitropolia ÎPS Sale, la Veria, în Grecia, congrese sau simpozioane academice internaționale cu participarea reprezentanților tuturor Bisericilor Ortodoxe și am fost invitați și noi, ca delegat al PF Părinte Patriarh Teoctist anul acesta, în luna iulie, la Veria și am văzut cu câtă dragoste, cu câtă pricepere, cu câtă pasiune, ÎPS Panteleimon veneratează persoana, memoria și moștenirea Sf. Ap. Pavel, care este Apostolul Neamurilor, cel mai mare învățător al Evangheliei

după *Însuși Mântuitorul Iisus Hristos. Sf. Ap. Pavel a fost numit de Sf. Ioan Gură de Aur - "gura lui Hristos" - pentru că unele lucruri, adevăruri ale credinței, nu le-a spus Hristos cât a stat pe pământ, ci le-a spus prin Sf. Ap. Pavel după înălțarea Sa la cer.*

La rândul său, ÎPS Panteleimon, Mitropolit de Veria Nausa și Kampania, a subliniat importanța momentelor pe care Biserica Ortodoxă Română le aniversează în acest an. De asemenea, ÎPS Panteleimon a vorbit celor prezenți despre modelul de credință pe care îi reprezintă Sf. Ap. Pavel: "Avem aici moaștele unui sfânt care am putea spune că a primit mai mult decât orice alt om de pe pământ, izvoarele harului dumnezeiesc, fiind inundat de bunăvoința lui Dumnezeu. Prigonitor al lui Hristos în tinerețea sa, se învrednicește să-L vadă pe Iisus în drum spre Damasc, lucru care, în mod minunat, a dus la convertirea sa, la credința cea adevărată, și bunăvoința lui Hristos nu s-a oprit aici, ci i-a dăruit și alte mari descoperiri și l-a învrednicit să fie răpit până la al treilea cer, unde a auzit lucruri de nespus, lucrurile Domnului. Dar, și Sf. Ap. Pavel nu a rămas indiferent la descoperirile cerești, ci a devenit mărturisitorul lui Hristos, a devenit Apostolul dragostei și al jertfelniciei, cel care a străbătut, în numele lui Hristos și al Evangheliei, tot pământul, cel care a fost întemnițat, a fost chinuit, a suferit multe prigoniri, inclusiv martiriul, cel care a purtat stigmatele lui Hristos în trupul său. S-a arătat învățător și începător al credinței, corifeu în lucrare și cuvânt, exemplu de ucenic, de învățător și de păstor, exemplu de sfințenie a vieții și de dragoste jertfelnică pentru păstoriții săi".

În cuvântul de binecuvântare adresat celor prezenți la slujba Sf. Liturghii,

oficiate la Catedrala mitropolitană din Iași, PF Părinte Patriarh Teoctist a subliniat importanța și necesitatea cinstirii sfinților, care constituie pentru fiecare dintre noi exemple de credință ce trebuie urmate: "Biserica vine cu lumina ei, cu lumină lină a slavei celei neinserate a Mântuitorului nostru Iisus Hristos și ni-l aduce pe Dosoftei din veacul al XVII-lea, cu toată valoarea și frumusețea gândirii sale aici la noi, părintele nostru și al slujitorilor altarelor și al slujitorului scrisului, a condeierilor plin de măiestrie, de vers bogat și de aceea Sfinții ne sunt nouă apropiați, ne sunt frații noștri și pilde de viață, pildă de luptă și de învingere, pentru că ei au luptat în primul rând cum luptăm și noi cu omul cel interior al nostru și cu cele ale societății, ale lumii. Ei ne sunt pildă pentru că au fost statornici în credința lor. Deși prigonit, deși amărât acest mitropolit, exilat în părțile țintului ucrainean, unde i-a rămas mormântul, încă greu de identificat și, între altele, ÎPS Mitropolit gândește ca să găsească și mormântul ca să întregescă această canonizare și ca prezența trupului Mitropolitului Dosoftei și se va împlini și lucrul acesta".

De asemenea, PF Părinte Patriarh Teoctist și-a exprimat speranța că, într-un timp cât mai scurt, astfel de momente deosebite ca cele organizate an de an la Catedrala din Iași, să aibă loc și la Catedrala Mântuirii Neamului, care urmează a se construi în Capitală: "E mare bucurie ca să ne întâlnim astăzi în această Catedrală și mă gândeam când voi avea și la București o Catedrală, tot așa o să vă invit pe toți la Catedrală, ca să se poată aduna reprezentanții poporului ca să se apropie și de oameni, și de năzuințele lor, și de Dumnezeu. ÎPS

Voastră, Vă felicităm din toată inima pentru fapta de astăzi.

ÎPS Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a mulțumit apoi PF Părinte Patriarh Teoctist pentru participarea la hramul Sf. Cuv. Parascheva și i-a oferit PF Sale un engolpion special cu chipul Sf. Ierarh Dosoftei și o plachetă cu icoana Sf. Dosoftei. De asemenea, ÎPS Daniel i-a oferit Întăistătorului Bisericii Ortodoxe Române icoana Sf. Ap. Pavel, icoana Sf. Cuv. Parascheva și icoana Sf. Ierarh Dosoftei: "Mulțumim PF Părinte Patriarh Teoctist pentru frumoasele și părinteștiile cuvinte pe care ni le-ați adresat și, în același timp, îi mulțumim pentru că este prezent aici, mai ales că a fost păstor în scaunul lui Dosoftei, între anii 1977-1986, deci ca Mitropolit al Moldovei și Sucevei, și sunteți în comuniunea aceasta a ierarhilor și a sfinților rugători. Ca semn de recunoștință, de prețuire și de fiască dragoste în Hristos, din partea noastră, a clerului și a credincioșilor din Moldova, dorim să vă oferim PF Voastre engolpionul special făcut care poartă chipul Sf. Ierarh Dosoftei. De asemenea, dorim să vă oferim și o plachetă cu icoana în aur a Sf. Dosoftei, în care se vede și chipul Catedralei mitropolitane din Iași. De asemenea, ca o amintire mai vizibilă a prezenței Sf. Ap. Pavel la Iași dorim să vă oferim și această icoană a Sf. Ap. Pavel, care V-a inspirat în misiunea și în lucrarea pastorală a

PF Voastre. De asemenea, dorim să vă oferim o icoană a Sf. Parascheva, care V-a ocrotit și Vă ocrotește mereu și pe care ați dus-o în pelerinaj în 1947, în toată țara și, de asemenea, icoana Sf. Ierarh Dosoftei, pentru că ați prezidat ședința Sf. Sinod de canonizare și astăzi ați prezentat proclamarea canonizării".

Aceleași daruri au fost oferite de către ÎPS Daniel și ÎPS Panteleimon, Mitropolit de Veria, Nausa și Kampania. De asemenea, ceilalți ierarhi care au slujit astăzi la Catedrala mitropolitană din Iași, printre care și ÎPS Mitropolit și Exarh Petru al Basarabiei, au primit câte un engolpion cu chipul Sf. Ierarh Dosoftei. După Sf. Liturghie, Întăistătorul Bisericii Ortodoxe Române, împreună cu soborul de ierarhi, a binecuvântat pelerinii prezenți în număr impresionant la Catedrala mitropolitană. Pelerinilor le-a fost arătată icoana Sf. Ierarh Dosoftei, după care s-a intonat troparul Sf. Cuv. Parascheva.

Cuvântul către pelerini al ÎPS Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

"Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât că momentele aniversare din anul 2005, privitoare la împlinirea a 120 de ani de autocefalie, 80 de ani de patriarhat, 90 de ani de viață și 55 de arhierie ai Prea Fericitului Părinte Patriarh TEOCTIST, să fie cinstite atât la nivel central, cât și pe plan local. Prin urmare, Sinodul Mitropoliei Moldovei și Bucovinei a propus Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, iar acesta a aprobat, canonizarea Mitropolitului Dosoftei al Moldovei și a Cuviosului Onufrie de la Vorona, pentru a evidenția vrednicia înaintașilor care au slujit cu dragoste și sfințenie Biserica lui Hristos din poporul român.

Proclamarea canonizării Cuviosului Onufrie de la Sihăstria Voronei s-a făcut în zilele de 8 și 9 septembrie 2005 în prezența Prea Fericitului Părinte TEOCTIST, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la Mănăstirile Vorona și Sihăstria Voronei, unde Prea Fericirea Sa a început viața monahală.

Proclamarea canonizării Mitropolitului Dosoftei al Moldovei va avea loc la Catedrala mitropolitană din Iași, la 14 octombrie 2005, cu prilejul sărbătorii Sfintei Cuvioase Parascheva, tot în prezența Prea Fericitului Părinte Patriarh TEOCTIST, mai ales că și Prea Fericirea Sa a fost, ca și Sfântul Dosoftei, Mitropolit al Moldovei și Sucevei, între anii 1977-1986.

Pentru a sublinia și mai mult lucrarea harului în misiunea Bisericii lui Hristos din poporul român, comuniunea sfinților, unitatea Bisericilor Ortodoxe surori și prietenia între diferite popoare creștine, au fost aduse din Grecia la Iași, pentru o săptămână (9-17 octombrie 2005), moaștele Sfântului Pavel, Apostolul Neamurilor sau al Națiunilor, prin bunăvoința Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Panteleimon de Veria, Nausa și Kampania.

Iar pentru a evidenția prețuirea Moldovei față de Prea Fericitul Părinte Patriarh TEOC-

TIST, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, la propunerea Facultății de Teologie Ortodoxă „Dumitru Staniloae”, va decerna Patriarhului României titlul de Doctor Honoris Causa, pentru contribuția sa majoră la promovarea învățământului teologic, a culturii românești și a dialogului Bisericii Ortodoxe Române cu alte Biserici din lume.

Iubiți pelerini,

Prezența la Iași, în aceste zile de sărbătoare, a moaștelor Sfântului Apostol Pavel, alături de moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva, este o mare binecuvântare pentru noi toți: ierarhi, cler, monahi și monahii, credincioși pelerini din România și din străinătate.

Sfântul Apostol Pavel este, după Mântuitorul Iisus Hristos, cel mai mare învățător al Evangheliei iubirii lui Dumnezeu pentru oameni. După Sfânta Evanghelie, epistolele Sfântului Apostol Pavel sunt textele cele mai citite în timpul anului bisericesc, iar viața Sfântului Apostol-Martir ne arată cum a lucrat harul lui Dumnezeu în acest om care a devenit, din prigonitor al Bisericii, cel mai zelos păstor al ei și cel mai adânc tălcuitor al legăturii vii și veșnice dintre Hristos și Biserica Sa.

Ca păstor înțelept și teolog luminat al Bisericii lui Hristos, Sfântul Apostol Pavel ne învață, prin faptă și cuvânt, să iubim pe Hristos și Bise-

rica Sa, să mărturisim iubirea Sfintei Treimi prezentă în lucrarea mântuitoare a lui Hristos și a Bisericii, să cinstim sfinții lui Dumnezeu și să trăim viața creștină în sfințenie, ca pregătire pentru înviere și pentru viața veșnică din împărăția cerurilor. Toate epistolele sau scrisorile Sfântului Apostol Pavel ne arată cum trebuie trăită în mod concret Evanghelia lui Hristos: ca pocăință pentru păcate, ca bucurie a iertării și a împăcării noastre cu Dumnezeu și în treolaltă, ca viață de rugăciune și sfințenie, de iubire frățească și de fapte bune.

Sfântul Apostol Pavel este învățător, păstor și rugător pentru Sfânta Comunie și pentru familia creștină, pe care le consideră Sfinte Taine și icoane de lumină a iubirii Mirelui Hristos față de Mireasa Lui - Biserica, așa cum ne învață el în Apostolul care se citește la Slujba Sfintei Cununii. În același timp, Sfântul Apostol Pavel este și dascăl al sfaturilor evanghelice și al vieții monahale ca luptă duhovnicească pentru curățirea de patimi și dobândirea sfințeniei, așa cum citim tot în Epistola către Efeseni.

Sfântul Apostol Pavel este, de asemenea, învățător al vieții creștine în societate, îndemnând la viață curată și cumpătată, la cooperare cu autoritățile civile și militare pentru binele comun al societății (Romani cap. 13), la ajuto-

rarea săracilor, a văduvelor, la respectul față de părinți și față de bătrâni, la creștere în credință și sfințenie a copiilor și a tinerilor, la ajutorarea frățească a altor Biserici și popoare.

Sfântul Apostol Pavel ne învață, de asemenea, să vedem cerul și pământul ca fiind lucrarea și darul lui Dumnezeu Cel nevăzut pentru noi, oamenii, facilitând astfel dialogul între credință și știință și promovând grija noastră pentru sfințirea și ocrotirea creației, a naturii inconjurătoare.

Sfântul Apostol Pavel este și un mare teolog al istoriei care se îndreaptă spre învierea universală și spre viața veșnică din împărăția cerurilor. În mod deosebit, Sfântul Apostol Pavel prezintă viața creștină în istorie ca fiind un pelerinaj sau o călătorie spre împărăția cerurilor, ca o călătorie spre Patria cerească după ce am trăit în sfințenie viața pe pământ.

În această lumină a vieții creștine ca pelerinaj, Sfântul Apostol Pavel sporește în aceste zile bucuria tuturor pelerinilor care cinstesc sfințele sale moaște alături de moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva.

Iubiți pelerini,

În aceste zile de binecuvântare și de bucurie, pe care ni le oferă Hristos-Domnul prin sfinții Săi, vă felicităm pe toți pentru venirea dumneavoastră la Iași și rugăm pe Preamilostivul Dumnezeu să vă răspundească evlavie și osteneala, răvna și dărnicia, cu darurile Sale cele bogate și netrecătoare, cu sănătate și mântuire, cu pace și bucurie, cu ajutor în familia și în activitatea dumneavoastră, cu ani mulți și binecuvântați, pentru a spori în credință și în iubire frățească, în sfințenie și fapte bune, spre slavă Preasfintei Treimi, spre bucuria sfinților și spre dobândirea mântuirii".

✠ Daniel,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

“Pe om îl pierde nu mărimea, nu mulțimea păcatelor, ci inima nepocăită și împietrită”

Preot Vlad Mihăilă

Născut la 18 octombrie 1950 în comuna Ciudei, regiunea Cernăuți.

Studii:

1968 – absolvete Școala medie.
1969-1972 – studii la Școala profesională tehnică nr. 20 din Tiraspol, secția Prelucrarea artistică a lemnului.

1974-1978 – studiază la Universitatea Pedagogică „Ion Creangă”, Facultatea de Litere.

1990-1994 – studiază la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, Facultatea de Teologie Ortodoxă.

Activități:

1978-1990 – activitate pedagogică.

La 19 septembrie 1994 este hirotonit diacon de către ÎPS Petru Păduraru, Arhiepiscop al Chișinăului, Mitropolit al Basarabiei și Exarh al Plaiurilor.

La 20 noiembrie 1994 este hirotonit preot de ÎPS Mitropolit și Exarh Petru Păduraru.

Din 1994 este preot la biserica „Sfânta Teodora de la Sihla”; profesor de religie la Liceul „Prometeu” din Chișinău.

1995 – fondator și redactor la publicația „Alfa și Omega”.

Din 2000 – profesor de Morală creștină și Retorică creștină la Universitatea Pedagogică „Ion Creangă”

2001-2005 – consilier mitropolitan pe probleme de asistență socială

Din 2004 – redactor la revista „Misionarul”.

2005 – consilier mitropolitan pe probleme de învățământ

Distincții:

1997 – „Crucea Patriarhală” a Bisericii Ortodoxe Române.

2002 – „Crucea aurită.”

Interviu cu Părintele Vlad Mihăilă, preot la biserica “Sfânta Teodora de la Sihla” din Chișinău, consilier al Mitropoliei Basarabiei

-- Părinte Vlad, cu ocazia împlinirii a 55 de ani primiți felicitările noastre din partea redacției, cititorilor și a tuturor celor care Vă iubesc. Întru Mulți Ani și păstorire îndelungată, cu roade mari duhovnicești. Părinte, am vrea să ne vorbiți în câteva cuvinte despre rolul duhovnicului în viața creștinului?

-- Omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Chipul îl are în însușirile sale sufletești prin natură, iar asemănarea este posibilitatea desăvârșirii prin har și prin nevoițe. Porunca dumnezeiască „creșteți” înseamnă creștere duhovnicească până la asemănarea cu Dumnezeu. Acest urcuș spiritual către asemănarea cu Dumnezeu este îngădit de păcat. Păcatul este o înfrângere morală, o întinare a „hainei” sufletului, o îndepărtare de Dumnezeu, de lumină și o apropiere de întuneric. Păcatul pune zid între om și Dumnezeu. Rolul duhovnicului este să ajute pe cel care păcătuiește ca, prin Taina Mărturisirii, să demoleze acest zid, ca lumina Duhului Sfânt să pătrundă în sufletul celui care se căiește de păcat. Etimologic duhovnic înseamnă purtător de Duh Sfânt. Mari duhovnici sunt cu adevărat purtători de Duh Sfânt, sunt oamenii lui Dumnezeu. Și aceasta se simte când stai de vorbă cu ei. Personal am avut fericită ocazie să întâlnesc și să ascult mari duhovnici contemporani cum ar fi părintele Cleopa, părintele Galeriu, părintele Teofil Părăianu și părintele Rafael Noica, fiul filozofului Constantin Noica. Pe părintele Ieronim de la Mănăstirea Bucium, mare duhovnic din zona Iașilor, l-am avut duhovnic în timpul studenției, dar care a trecut la cele veșnice de câțiva ani, odihnească-l Dumnezeu cu sfinții în lăcașurile sale pline de lumină. În 1990 am fost la înmormântarea părintelui Paisie Olaru, unul dintre cei mai mari duhovnici români care avea un dar deosebit, era văzător cu duhul. Părintelui nu trebuia să-i spuie păcatele, el le știa și când intra creștinul să se spovedească, părintele îi

spunea toate greșelile care le făcuse. Plângând, el îi zicea „frate, și aceasta ai făcut, puteai să eviți acest păcat”. Plângea el pentru păcatele celui care venea la spovedanie. Este o stare înaltă a duhovniciei.

L-am cercetat în mai multe rânduri pe părintele Iustin Pârvu, mare duhovnic de la Mănăstirea „Petru Vodă” din zona Neamțului. Aceste discuții sunt de mare folos pentru că duhovnicia nu se învață numai din cărți, ci este important contactul cu persoana îmbunătățită.

Un duhovnic iscusit este ca un doctor priceput, care știe exact ce fel de medicamente sunt necesare pentru o boală anumită, ce fel de alifii vor tămădui rana mai repede. Duhovnicul este, de fapt, un doctor de suflete și va înțelege ce se întâmplă în sufletul credinciosului și va da acel canon care să nu descurajeze și să nu-l arunce în deznădejde pe creștin, dar urmărindu-i progresul spiritual. Referitor la canon trebuie să se știe că el nu este o plată pentru păcate, pentru că acestea au fost iertate și spălate prin jertfa Mântuitorului Iisus Hristos. Canonul are, mai degrabă, un rol terapeutic, pentru a ne ajuta să îndepărtăm din noi deprinderile păcătoase, care ne întunecă viața și ne îndepărtează de Dumnezeu.

-- Ce îl face pe om să greșească, părinte?

-- Căderea omului vine de la iubirea de plăcere, iubirea de avere și iubirea de mărime, după care vin și celelalte păcate care derivă din acestea. Dacă nu se spovedește, omul se pomenește prins în mrejele patimilor de unde nu mai poate scăpa. Se zice că berzele nu se mai întorc la locul unde le-au fost stricate cuiburile. Prin spovedanie sinceră stricăm cuiburile duhurilor rele și câștigăm o schimbare a felului de a gândi, a simți și a tăi. De aceea este bine să ne spovedim de fiecare dată când simțim că nu putem scăpa de un păcat. Pocăința are o mare importanță pentru viața spirituală a creștinului. Tălharul pocăit a intrat în Rai împreună cu Mântuitorul Iisus Hristos. Sfinții Părinți ne spun că pe om îl pierde nu mărimea, nu mulțimea păcatelor, ci inima nepocăită și împietrită. Pocăința, plângerea păcatelor deschide ușile milostivirii lui Dumnezeu, pentru că “Dumnezeu nu voiește moartea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu”.

-- Părinte, ce ar trebui să știm despre Sfânta Spovedanie?

-- În primul rând, spovedania trebuie să fie sinceră, cum am mai spus, și totală, adică să nu fie ascunsă vreuna din greșelile comise. Sfântul Ioan Scărarul ne relatează o întâmplare. Un tâlhar vroia să se facă călugăr, starețul i-a spus să facă o mărturisire publică în mijlocul bisericii. Și tâlharul a făcut-o. Pe măsură ce-și spunea fărădelegile, un părinte cu viață sfântă observa cum îngerul ștergea de pe o coală mare păcat după păcat, până ce coala a rămas albă și omul s-a salvat. Apoi spovedania să

fie făcută cu părere de rău, cu umilință, cu zdrobirea inimii, pentru că l-am mahnit pe Dumnezeu și l-am alungat pe Duhul Sfânt de la noi prin păcat. Unii creștini nu se spovedesc pentru că le este rușine. Despre aceasta Sfântul Grigore Teologul spune: „să nu te înșeli mărturisindu-ți păcatele, căci prin rușinea de aici scapi de rușinea de dincolo. Și de ce să te rușinezi? Ce nebulie! Atunci când ai făcut păcatul nu ți-a fost rușine și la spovedanie îți este? Aceasta este lucrarea celui rău care îți ia rușinea când păcătuiești și ți-o aduce când te mărturisești”. Când ne spovedim ne învinuim numai pe noi înșine. Nu dăm vina pe nimeni, că m-a îndemnat cutare sau cutare, vina este numai a noastră. În acest context, Sfântul Ioan Scărarul ne sfătuiește: „spune și nu te rușina: a mea este umflătura, părinte; a mea este rana; dintru a mea lenevire s-a făcut, iar nu dintru a altuia; nimeni nu este pricinitor al acesteia, nici om, nici duh, nici trup, ci numai lenevirea mea”.

Un alt aspect al Tainei Spovedaniei este hotărârea noastră de a nu repeta păcatul. Să ne împotrivim până la sânge, așa cum ne recomandă Sfântul Apostol Pavel în Epistola către Evrei atunci când ne reproșează că „în lupta cu păcatul nu v-ați împotrivit până la sânge” (12,4). Iar Fericitul Augustin ne spune „cine nu ia o hotărâre când se spovedește, un picior îl are la duhovnic, iar altul la păcat. Se mărturisește cu gura, iar cu inima cugetă la păcat. Nu taie păcatul, ci îl urnește pentru altă vreme și se mărturisește din obicei, pentru că vin Paștile sau Crăciunul”.

Înainte de spovedanie este necesară o perioadă de post (de minimum 3 zile) și rugăciune, dar și un examen de conștiință de la ultima mărturisire. Este bine ca păcatele să le scriem pe o foaie de hârtie, pentru a nu scăpa ceva la spovedanie. După spovedanie acea foaie o distrugem.

-- Părinte, cât de des să se spovedească și să se împărtășească creștinii?

-- Creștinul se spovedește ori de câte ori simte necesitatea. Se poate spovedi nu numai în cele patru posturi, cum recomandă Biserica, ci atunci când simte nevoia pentru a distruge cuiburile gândurilor și faptelor rele, cum am mai spus. Împărtășania nu se face nici rar, nici des, ci cu vrednicie. Sfântul Apostol Pavel ne avertizează în Epistola către Corinteni că „cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă își mănâncă și bea nesocotind trupul Domnului. De aceea, mulți dintre noi sunt neputincioși și bolnavi și mulți au murit”. Să fim, deci, cu atenție mare la aceste cuvinte ale Scripturii, dacă vrem să câștigăm mântuirea de la Dumnezeu.

-- Vă mulțumim, părinte, pentru sfaturi și încă o dată La Mulți Ani!

-- Vă mulțumesc, Doamne ajută.

Pentru conformitate: Viorel BOLDUMA

Preotul Vlad Mihăilă la 55 de ani

Și greșiiți, și dreptii, deopotrivă, au nevoie de Cuvântul Domnului, au nevoie să fie auziți de Domnul.

Au nevoie de El la durere și suferință, la bucurie și la tristețe.

În fața altarului vine omul să se roage pentru sănătate și pentru bine, vine să se cunune și să se boteze. Și tot în fața altarului este adus omul pe ultimul său drum, atunci când pleacă spre locul de veșnică odihnă.

Cuvintele Domnului vin spre noi prin rostirea preoților, ca păstori ai sufletelor omenești. Preotului îi revine rolul de a se afla la temelia umanității, cuvintele și faptele sale servind drept model pentru cei pe care-i păstorește.

Vorbele rostite de preotul Vlad Mihăilă, care face parte din soborul de preoți de la Catedrala Mitropoliei Basarabiei „Sf. Teodora de la Sihla”, coboară asupra enoriașilor ca o ploaie binevenită de vară așteptată îndelung de glia

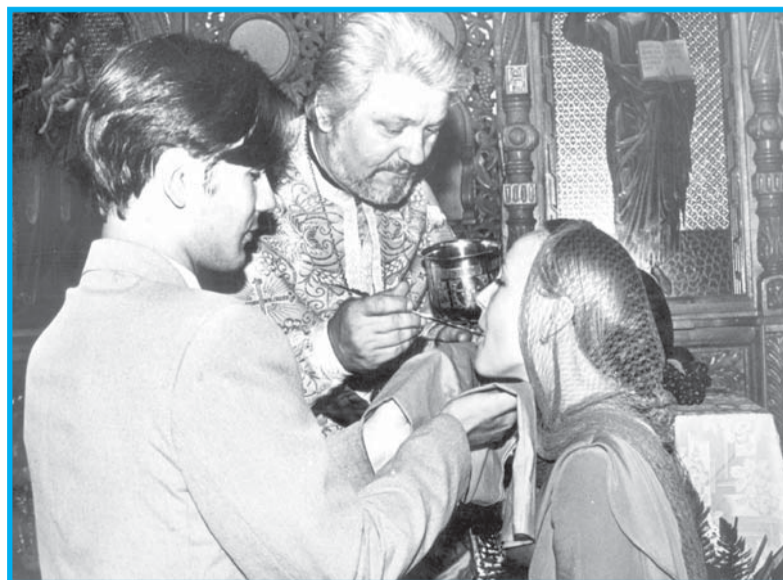
insetată. Predicile sale sunt tălmăcirea pe înțelesul oricui a Bibliei, a Sfintei Scripturi, îndrumarea pașilor noștri către tărâmul sacralului. Ele seamănă speranță și lumină, dragoste și bunătate în suflete, îndemnând la cugetare și împăcare. Spusele Sfinției Sale încarcă omul de energie făcătoare de bine și speranță, ajutându-l, astfel, să persevereze în preschimbarea eșecului în izbândă, să se ridice când este istovit de forțe și să îmblânzească destinul. Predicile ținute de preotul Vlad Mihăilă sunt o școală a celor mai alese și necesare sentimente pe care, de fapt, se ține omenirea. O școală care promovează identitatea noastră spirituală. Sfinția Sa pune constant accentul pe necesitatea de a păstra valorile naționale, de neîntinare a omenescului în general. Pentru evlavie și pioșenia pe care o răspândește în jurul său, nenumărați enoriași l-au ales părinte spiritual.

Spre el își îndreaptă pașii când le este greu pentru a-i cere un sfat sau pentru a se mărturisi înainte de a primi Sfintele Taine.

În anii de redeșteptare a conștiinței naționale era prezent la mitinguri sancționate și nesancționate. Bindecuvântarea de către Sfinția Sa a multor adunări ale oamenilor de bună-credință din Piața Marii Adunări Naționale îi îmbărbăta și le întărea credința în izbândă.

Preotul Vlad Mihăilă îmbină fericit activitatea pastorală cu cea didactică, sădind Cuvântul Domnului în sufletele fragede ale copiilor de la Liceul „Prometeu”. De mai mulți ani predă Religia, educându-i prin dragoste și respect față de Creator, față de Divinitate. Nădăjduim că din nobila osteneală vor răsări viitori preoți care se vor vedea în oglinda sufletului Sfinției Sale.

De curând preotul Vlad Mihăilă a fost felicitat de către enoriași la împlinirea vârstei de 55 de ani. I-au

La mulți ani, Părinte Vlad Mihăilă!

Raisa CIOBANU („Literatura și Arta”)

dăruit flori și i-au cântat, alături de corul bisericesc, Mulți ani trăiască! Noi îi dorim să aibă parte, în continuare, de sănătate și de multe toamne la fel de blânde și de bogate ca aceasta din anul în curs.

Biserica și sectele

Cauze ale pătrunderii sectelor (IV)

4. Lipsa de orientare a preotului sau absența tactului pastoral în raport cu credincioșii duc la conflicte, la izolare, și chiar la spargerea unității parohiale. Se cunosc cazuri, mai ales la orașe, unde sunt mai mulți preoți, când parohiile sunt împărțite, încât nu-și mai pot satisface sentimentele lor firești de evlavie. Acestea, pe de o parte; pe de altă parte, preotul nu trebuie să confunde biserica și avutul ei cu propria feudă. Desigur, au existat în istorie cazuri de mănăstiri și parohii cu averi moștenite, dar aceasta au fost puse în slujba comunității, pentru binele tuturor, nu a slujitorului. Dacă sunt cazuri evidente, rare și astăzi, preotul trebuie „să fie un *iconom credincios*” (Luca XIX, 17), să administreze după regulamentele în vigoare asemenea posibilitate, nu să devină peste noapte „*bogatul care i-a rodit țarina*” și nu știe ce să mai facă cu atâtea bucate (Luca XII, 17).

Alți credincioși au unele obiceiuri și apucături, fie însușite, fie tolerate de alți credincioși, necorespunzătoare moralei și vieții creștine. În asemenea situație, preotul are îndatorirea să le elimine cu prudență, explicându-le proveniența, cu dragoste și răbdare, fiindcă inovațiile și adăugirile „*strică obiceiurile bune...*” (I Cor. XV, 33). Preotul trebuie să se identifice cu tradițiile sfinte, cu obiceiurile creștinești în diferite ocazii. Un misionar desăvârșit și un slujitor conștient va cunoaște toate problemele din parohie.

Un capitol aparte îl constituie atitudinea corectă și loială a preotului față de organele locale de stat, de factorii responsabili din întreprinderile sau sectoarele agricole de pe teritoriul pe care se află parohia. Chemările și participarea activă la solicitările autorităților locale trebuie să aibă ecou în inima preotului. Preotul fiind treaz în orice împrejurare (II Tim. II, 22 — 23), lupii răpitori, și în acest caz, nu vor putea pătrunde în turma cea cuvântătoare (Fapte XX, 29).

5. Lăcomia sub toate aspectele și arghirofilia. Această cauză provoacă mari neplăceri credincioșilor. Insuși Iuda Iscarioteanul și-a pierdut apostolatul din cauza banilor (Matei XXVI, 15). Anania și Safira, pentru lăcomie, au fost excluși din comunitate și au căzut sub blestemul apostolilor, mințind pe Duhul Sfânt (Fapte V, 3). Cu adevărat, goana după bani este obârșia tuturor relelor, chiar și „*căderea din credință...*” (I Tim.

VI, 10). Această tragică și permanentă constatare este, în același timp, piatră de sminteală pentru mulți credincioși. De aceea, ei părăsesc enoria și merg la sectari. Preotul misionar care slujește la altar, de la altar mânăncă (I Cor. IX, 13), dar nu trebuie să uite că „*povara*” pusă credincioșilor apasă pe propria conștiință. Ca misionar, trebuie să aibă permanent în inimă cuvintele: „*n-am năpăstuit pe nimeni ... cu mâinile mele mi-am câștigat pâinea!*” (I Tes. I, 9).

Mai mult, se recunoaște preoților calitatea de educatori ai credincioșilor și statul îngăduie, pe lângă plata muncii, dreptul de a completa salariu din bugetul parohiei. Mulți nu înregistrează corect veniturile și de aceea se pare că nu „*câștigă*” cât li se revine, în mod onest. Alții pun taxe cu caracter retroactiv și „*prind*” credincioșii în momente limită. Când ar trebui să înțeleagă situația creată (înmormântare, botez, cununie) și să întărească cu forța cuvântului credința celor de față, preotul scoate registrele contabile și începe calculele... Pus în situație neplăcută, credinciosul „*achită*” sumele, dar biserica l-a pierdut și pleacă abătut, abandonând deseori credința și trecând la secte. Mai grav, pentru servicii care decurg din misiunea preotească: „*în dar ați luat în dar să dați*” (Matei X, 8), unii membri ai familiei preotului intervin și cer unele avantaje. S-a mai spus și repetăm, preotul cu adevărat misionar nu trebuie să fie iubitor de „*câștiguri urâte*” (I Tim. VI, 8 și 17), iar problemele financiare să fie rezolvate de epitrop și Consiliul parohial, reprezentanții aleși ai enoriașilor.

6. Îngăduință pentru vicii din partea autorității ecleziastice. Dacă preoții nevrednici sunt lăsați în voia lor, atunci și sectanții mișună. Sunt slujitori care nu mai săvârșesc slujbele după rânduială. Unele parohii sunt lăsate în bătaia vânturilor sectare, iar altele sunt ocupate de elemente insuficient pregătite sau sunt trimiși acolo „*pedepsiți*” pentru vicii!, sau din alte motive de ordin canonic. Ce activitate depun sau ce îndreaptă aceștia?

Se cere ca preoții să fie exemplu de moralitate, slujire, vocație și patriotism. Ce pildă ar putea fi pentru credincioșii lor preoți arghirofilii, bețivi, fumători, îndoielnici în ale slujirii, compromiși în a face dreptate, îngâmfaiți, lipsiți de orientare socială, sub nivelul cultural-teologic, nepunctuali, fără dragoste de aproapele, lipsiți de simțul datoriei!? Se știe precis că fenomenul sectar crește și prinde teren în funcție de neglijența sau lipsa de responsabilitate a preotului. De aceea, Sf. Pavel atrăgea atenția lui Timotei și Tit și prin ei nouă: „*Totul este curat pentru cei curați, dar pentru cei întinați și necredincioși nimic nu este curat, până și mintea, și cugetul le sunt spurcate...*” (Tit I, 15). „*Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un slujitor care n-are de ce să-i fie rușine și care propovăduiește drept Cuvântul adevărului!*” (II Tim. II, 15).

La rândul său, preotul trebuie să lupte împotriva viciilor enoriașilor, fie prin spovedanie, fie prin forța cuvântului de la amvon. Toleranța credincioșilor, acoperirea viciilor, „*împărtășirea*” comună, preot și enoriași — a păcatelor, duc la grave abateri și la înmulțirea sectelor.

* * *

În concluzie, toate motivele interne provin direct sau indirect și în ultimă instanță de la preot: „*dacă aluatul este bun și frământătura va fi la fel!*” (Matei XIII, 33). Acolo unde preotul este conștient de chemarea „*Eu v-am ales pe voi din lume...*” (Ioan XVII, 15 — 16) și credincioșii ascultă glasul lui în vederea mântuirii și săvârșirea a tot lucrul bun (Ioan X, 5). De asemenea într-o parohie după plecarea unui slujitor nevrednic trebuie o deosebită activitate pentru reeducarea credincioșilor.

După „*Călăuză creștină*” de P.I. DAVID

Dicționar religios

Cabală. 1. Interpretare mistico-religioasă dată de iudaism Vechiului Testament. * Doctrină mistică iudaică din evul mediu bazată pe această interpretare, apărută, probabil, încă din timpul captivității babilonene și transmisă printr-un șir de inițiați, care se pretindea că este revelată și care interpreta Biblia în sens ocult, recurgând la simbolismul numerelor și literelor, uneori și la practici magice. 2. Fig. Intrigă, uelitare.

Cafas. 1. Încăpere deschisă deasupra unei case sau a unui turn, din care se poate privi afară; foisor. 2. Balcon în tinda unei biserici creștine unde cântă corul. * Balcon din care familia domnitorului asculta slujba bisericească.

Calif. Titlu purtat, după moartea lui Mahomed, de șefii musulmanilor care dețineau puterea politică și religioasă; persoană care purta acest titlu.

Camilașcă. Potcap acoperit cu un văl, de obicei negru, pe care prelații și călugării ortodocși îl poartă pe cap în anumite împrejurări.

Candelabru. Suport pentru lumânări sau becuri electrice, bogat ornamentat, cu mai multe brațe, suspendat pe plafon sau pus pe un pedestal în biserici și în locuințe; policandru.

Candelă. Vas mic din metal de formă rotundă, în care se pune un pahar cu untdelemn și care se atârna în fața icoanelor cu trei lăntșoare spre a servi la iluminat.

Canon. 1. Normă, regulă de conduită bisericească; tipic. * **Canonul Sfintei Scripturi** = lista cărților Sfintei Scripturi pe care Biserica le acceptă ca fiind scrise sub inspirația Duhului Sfânt și cuprinzând revelația divină. **Canon bisericesc** = normă sau regulă privind etica creștină, cultul, disciplina clerului și monahismului, organizarea și jurisdicția bisericească, promulgate de sinoade ecumenice sau locale. 2. **Canoanele utreniei și vecerniei** = imnuri ale poeziei creștine din Vechiul și Noul Testament, formate din două, trei, patru, șase, opt sau nouă ode (pesne) și compuse în forma actuală de sf. Andrei Criteanul (†740 d. Hr.). 3. **Pedeapsă** dată de biserică la călcarea unor canoane * Fig. Suferință, chin.

Fișier patristic

Cel mai strălucit reprezentant al poeziei latine creștine a perioadei II este Aurelius Prudentius Clemens.

După însemnările autobiografice pe care Prudentiu ni le dă într-un poem introductiv la operele sale, el s-a născut la 348, în Spania, probabil la Saragosa sau Calahorra, dintr-o familie nobilă și creștină. În momentul când scrie poemul, el are 57 ani. Prudentiu deplânge viața sa de până atunci, de care se apropie bătrânețea: „*Ce-am făcut folositor în atâta timp?*”. Copilăria a plâns de unele, tinerețea a mințit vinovat și s-a acoperit de necurății rușinoase. A primit o formație retorică-juridică, ceea ce i-a adus de două ori rangul de guvernator al unei provincii spaniole, apoi favoarea împăratului Teodosie îi conferi un înalt grad militar la curtea imperială. La apariția bătrâneții, el a renunțat la toate ale lumii și spre a îndrepta lunecările vieții sale anterioare, consacra talentul său poetic laudei lui Dumnezeu, luptei contra ereziilor, contra idololatriei, apărării credinței ortodoxe, cinstirii martirilor, laudei Apostolilor. După publicarea operelor sale, în 405, Prudentiu a intrat în umbră, fără să putem preciza anul exact al morții sale. În 402-403 a călătorit la Roma, unde a vizitat mormintele martirilor.

PRUDENTIU

Opera lui Prudentiu cuprindea, se pare, la început versuri și proză. Cele opt cărți în versuri, dintre care numai una nu e pomenită de el în poemul introductiv, s-au păstrat. Operele în versuri ale lui Prudentiu au titluri grecești: *Dittochaon*, *Cathemerinon*, *Apotheosis*, *Hamartigenia*, *Psychomachia*, *Peristephanon*, afară de alte două cărți contra lui Simah care au titlu latinesc: *Contra Symmachum*. Aceste opere sunt împărțite de obicei în: lirice (*Cathemerinon* și *Peristephanon*) și polemico-didactice (celelalte).

Cathemerinon („Cartea imnelor pentru fiecare zi”) cuprinde 12 poezii, din care primele șase sunt destinate anumitor momente din zi: în zori, dimineața, înainte de masă, după masă, la aprinsul lămpii, înainte de culcare. Urmează imnele pentru post, pentru morți, pentru Crăciun și pentru Bobotează, în centrul acestor poezii stă Hristos. Versurile sunt impecabile și de o rară frumusețe artistică. Prudentiu se arată aici ca unul din cei mai mari lirici creștini. Unele din aceste versuri au fost folosite în liturgia romană.

Peristephanon („Despre cununile martirilor”) povestește în 14 imne viața și moartea unui număr de martiri spanioli, romani, africani.

Dittochaon. („Hrană îndoită” sau „Masă spirituală dublă”) cuprinde 49 de catrene, adică 49 de strofe a patru versuri fiecare, explicând scene din Vechiul și Noul Testament.

Apotheosis („Recunoașterea dumnezeirii lui Hristos”) este îndreptat contra erezilor și tuturor acelor care tăgăduiesc dumnezeirea lui Hristos: patripasienii, sabelienii, iudeii, ebioniții, manihei. Poemul, printr-un înalt elan al credinței, apără în perfectă cunoștin-

ță dogmatică și istorică adevărul ortodox despre umanitatea și dumnezeirea lui Hristos, precum și despre existența și lucrarea celorlalte două persoane ale Sf. Treimi.

Hamartigenia („Originea păcatului”) pune originea răului nu în Dumnezeu, ci în demon. Poemul e îndreptat contra dualismului lui Marcion comparat cu Cain. Tatăl răului nu e Dumnezeu, ci zeul marcionit condamnat în gheenă. Acest zeu trist, crud, înșelător, orgolios, acest inger degenerat a creat răul. Acest inger a atras pe om la păcat. În această lucrare, liberul arbitru a jucat și joacă un rol deosebit.

Psychomachia („Lupta virtuților și a viciilor pentru cucerirea sufletului”) e un poem alegoric în care virtuțile creștine și viciile păgâne personificate se luptă aprig pentru a pune stăpânire pe sufletul omnesc. Virtuțile sunt conduse de credință care răpune idololatria, castitatea înfrânge pofta rușinoasă, răbdarea învinge mânia, umilinta biruie îngâmfarea, cumpătarea dărâmă dezmățul (luxuria), care luptă nu cu arme, ci cu petale de violele și trandafiri, milostenia răpune lăcomia, iar înțelegerea erezia.

Contra lui Simah, în două cărți, dintre care prima combate păgânismul cu zeii lui romani și străini, arătând triumful creștinismului asupra păgânismului, a doua combate pas cu pas Cuvântarea lui Simah în senatul roman pentru readucerea statuii zeiței Victoria în sala de lucru a senatului.

Doctrina lui Prudentiu este, în general, ortodoxă. Ea n-are nimic original. Dezvoltă corect învățătura despre Sf. Treime, în care se află Un singur Dumnezeu în Trei fețe și o singură putere. Specificul Tatălui este de a naște

Cuvântul, iar Acesta are misiunea de a face toate celelalte: să creeze omul, să-l readucă din pierzanie, să-l împace cu Dumnezeu. Sf. Duh completează acestea prin răspândirea harului la popoarele credincioase și prin aducerea puterii Tatălui și a lui Hristos în trupurile oamenilor

Prudentiu e cel mai mare poet latin creștin al sec. IV. El a scris în toate domeniile poeziei, creează epica alegorică prin poemul său *Psychomachia* și prelucrează actele martirilor, dând un prim monument de artă creștină, poezia biografică, prin poemul *Peristephanon*. Prudentiu creează adevărata odă creștină prin opera sa *Cathemerinon*. El e cel mai mare liric latin după Horațiu.

Prudentiu a fost numit elevul lui Pindar și al lui Horațiu (R. Pichon). Asemenea acestor mari lirici păgâni, Prudentiu este un artist consumat. El scrie în metrii lui Horațiu sau inventează alții noi. Dispune de o tehnică desăvârșită în compoziție. Folosește imagini din natură și episoade istorice. Uneori poeziile sale sunt mici piese dramatice, în care se angajează dialoguri vii, ca în *Peristephanon*, și prin care autorul nostru se înfățișează ca unul din fondatorii teatrului din Evul Mediu.

Deși sub influența artistică a lui Pindar, Lucrețiu, Horațiu, Virgil, Ovidiu, Seneca și Iuvenal, Prudentiu ne-a dat o poezie pur creștină. Credința sa adâncă și gravă răsare din fiecare vers. Izvoarele credinței și teologiei sale sunt: Sf. Scriptură, Tertulian, Ciprian, Lactanțiu și Sf. Ambrozie.

Cu Prudentiu vine inspirația creștină în artă.

După „*Patrologie*” de Preot Prof. Dr. Ioan G. COMAN

Grădina cu flori duhovnicești

Sfânta Scriptură sau Biblia

Sfânta Scriptură trebuie să fie pentru fiecare dintre noi o carte de învățătură și cea dintâi carte de căpătâi pentru toate viața noastră.

Ceea ce este hrana trepezăscă pentru întreținerea puterilor noastre, același lucru este citirea Sfintei Scripturi pentru suflet.

După cum cel lipsit de lumina firească nu poate merge pe drumul cuvenit, tot așa și cel ce nu este luminat de raza dumnezeieștilor Scripturi este nevoit să greșască neconștient în multe, pentru că el rătăcește într-un adânc întuneric.

(Sf. Ioan Gură de Aur)

Ceea ce poți vedea, privește cu ochii tăi; iar când e vorba să judeci cele nevăzute și veșnice, bizuiește-te pe cuvântul lui Dumnezeu.

În rugăciune, noi stăm de vorbă cu Dumnezeu, în Sfânta Scriptură, Dumnezeu stă de vorbă cu noi.

(Sf. Ioan Gură de Aur)

Apa după firea ei e moale, dar piatra e tare. Dar dacă asupra pietrei atârna un jgeab cu apă, atunci apa picurând de sus încet, sparge piatra. Tot astfel și cuvântul lui Dumnezeu e moale, iar inima noastră e aspră; dar dacă omul ascultă adesea (sau citește) cuvântul lui Dumnezeu, atunci frica de Dumnezeu vine în inima lui.

(Avva Pimen)

Piedicile din calea mântuirii

Pe o asemenea mărită CALE, nimeni nu poate merge singur de nu va veni în obștea Bisericii și să fie dus de mână, de mâna nevăzută a Mântuitorului, prin Preoți, ucenicii Săi văzuți în fiecare rând de oameni. Deci, în calea Duhului, nu poți merge fără ucenicie la duhovnic. Mulțimea ispitelor, vicleniile potrivnicului nevăzut, războindu-ne prin lucrurile sau oamenii văzuți, oricând ar putea scoate pe ucenicul Domnului din calea mântuirii și să-l rătăcească, dacă duhovnicul n-ar avea meșteșugul, știința și puterea de la Dumnezeu, ca să împrăștie și mereu să strice lucrăturile potrivnicului. Pricpem prin urmare că ucenicul sau credinciosul e dator cu ascultarea din dragoste către duhovnicul său, căci fără darul acestuia e cu neputință izbăvirea de necazuri și mântuirea. De aceea au zis Sfinții, că cine vrea să se mântuiască cu întrebarea să călătorească. Aceasta pentru că oricine, - luați aminte - care s-a hotărât să iasă din calea păcatelor sau gâlceava fărădelegilor, se va trezi, deodată, că i se ridică împotriva trei vrăjmași unul după altul: lumea, trupul și diavolul.

„Lumea” este primul vrăjmaș și prima piedică în calea mântuirii:

Prin „lume” se înțeleg oamenii necredincioși, e lumea celor ce din toată voia s-au unit cu sfaturile dracilor, e lumea pentru care nu

s-a rugat Mântuitorul (Ioan 17,9). E gura satului, gura vecinului și de multe ori gura și faptele celor din casă cu tine (Matei 10,36). Oamenii aceștia ai lumii au o ciudată „rușine de a fi buni”. Bunătatea ta îi arde, și se trudesă să te scoată de vină cu tot felul de ponoase.

Aceștia sau lumea îți iartă orice ticăloșie ai face, oricât ai îndărăpta* cu sufletul, dar nu te iartă nicidecum să le-o iei un pas înainte și să te faci mai bun.

Lumea e veacul viclean (Galateni 1,4); placul oamenilor (Efeseni 6,6) și slava deșartă (I Ioan 2,16). Gura lumii grăiește ale stăpânitorului ei (I Ioan 5,19), diavolul. De aceea avem poruncă: Nu iubiți lumea, nici cele din lume: pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții, care nu sunt de la Tatăl (I Ioan 2,15-16).

Cine vrea să biruie prima piedică în calea mântuirii - „lumea” -, are la îndemână acestea trei: răbdarea, iertarea și rugăciunea.

Cu răbdarea suntem datori, pentru că mai înainte de a veni la ostenele mântuirii sau la calea lui Dumnezeu făceam și noi ale „lumii”, înmulțind păcatele, și ne-am băgat datori, iar acum trebuie să plătim cu durere cele ce le-am făcut atunci cu plăcere. Deci, acum trebuie să plătim ale noastre cele de atunci, ca pentru răbdare să dobândim mântuirea de la Dumnezeu.

Pe urmă, cine vrea să biruie „lumea” e dator cu iertarea, oricâte necazuri ar pătimi de la oamenii lumii, ca unul ce știe că frații săi stau legați într-o robie străină, în întunericul necunoștinței de Dumnezeu și de ei înșiși.

Iar în al treilea rând, cine biruie lumea, se roagă Tatălui în ascuns sau în gând pentru orice fiu al lui Dumnezeu oricât de rea purtare ar avea, și oricâte rele ți-ar face.

Căci răbdarea răului, iertarea fraților și rugăciunea în ascuns, au putere înaintea lui Dumnezeu, și pentru ele biruie El și schimbă spre bine pe cel ce te necăjește. Iar cu acestea, te-ai făcut pricină de mântuire pentru fratele tău din „lume”. Căci zice Scriptura: „Până la o vreme va răbda cel cu îndelungă răbdare și pe urmă i se va răsplăti lui cu bucurie...”. „Nebunul însă roagă pe Dumnezeu să-l miluiască; dar venind mila nu o primește, fiindcă n-a venit precum a vrut el, ci precum Doctorul sufletelor a socotit că e de folos. Și de aceea se face nesimțitor și se tulbură și uneori se războiește aprins cu dracii, alteori hulește pe Dumnezeu; astfel arătându-se nemulțumit, nu primește decât băta”.

În rugăciunea cu gândul să fii smerit, să-ți aduci aminte de greșalele tale și zi: „Doamne, iartă-i vorbele și mie faptele!” Căci asupra smereniei desăvârșite, vrăjmașul

nu poate nimic; și făcând așa ori de câte ori împrejurarea o cere, dar și când nu o cere, cu ajutorul lui Dumnezeu, treci cu bine peste prima piedică a vrăjmașului pe care ți-o ridică prin frații tăi din lume, mai slabi de inger.

Cine are darul sau „Duhul dragostei, al răbdării și al gândului smerit”, în vreme ce se luptă după lege (II Timotei 2,5), iar legea e dragostea, poate vedea lucruri minunate. Așa, de pildă, noi nu știm tainele lui Dumnezeu, pe cine mântuiește din lume și pe cine osândește:

- dacă se va mântui cel ce se sălbătăcește asupra ta, atunci prin răbdarea ta, iertarea din inimă (Matei 18,35) și rugăciunea ta îl va birui Dumnezeu, și cu smerenia ta va alunga dracii dintr-însul;

- dacă, însă, fratele acela mai are de chinuit în robie străină sau își va pierde sufletul, atunci la purtare ta cea după Dumnezeu răutatea lui va crește și desăvârșit se va sălbătăci împotriva lui Dumnezeu.

Vezi! Ia aminte! Nicidecum să nu uiți că ostaș al lui Dumnezeu ești de la Sfântul Botez!

Prin urmare, fii destoinic știind Cui crezi, cu ale Cui arme lupti și Cine îți ajută - ca să nu piardă Dumnezeu pe cineva pentru neiscușința ta. Că, zic Sfinții Părinți: pricina mântuirii este aproapele.

Părintele Arsenie Boca

De aceea, cei ce biruie lumea nu sunt o adunare de leneși, de nepunctuoși, oricât s-ar părea răbdarea răului o slăbiciune a binelui, ci ostași ai lui Dumnezeu; și precum le este lupta, așa și mântuirea. Căci în lupte sau în nevoițe se dovedește „răbdarea și credința Sfinților” (Apoc. 13,10).

Iar despre nevoița care dovedește răbdarea și credința sfinților, putem spune că e singura cale îngăduită și în stare să mistuie puterea răului și să o facă fără rost și fără vlagă în lume.

* A îndărăpta - a se încăpățana; a stăruii cu încăpățănare într-o atitudine rea, greșită.

După „Din învățăturile Părintelui Arsenie Boca. Despre durerile oamenilor”

Fișier canonic

POSTUL I

Postul, ca mijloc ajutor lăsat creștinilor pentru propășire în viața duhovnicească, este de origine divină. Rânduit de Dumnezeu primilor oameni în rai (Facerea 2, 16,17), el a fost respectat de sfinții Vechiului Testament, de Domnul nostru Iisus Hristos, de sfinții săi apostoli și de toți ceilalți membri răvnitori ai Sfintei Biserici Ortodoxe (Matei 4, 2; I Cor. 4, 11; 7, 5 etc.).

Datorită importanței sale majore pentru viața creștinului, postul a fost permanent în atenția legiuitorilor bisericești. Unul din documentele timpurii ale dreptului bisericesc, Constituțiile apostolice, menționează postul în capitolul VII, 23, arătând zilele săptămânii în care trebuie să postească creștinii, motivele postului din aceste zile, precum și motivele pentru care nu se cuvine a posti sâmbăta și duminica: „Posturile voastre să nu fie cu ale fariseilor (Matei, 6, 16) care postesc în ziua a doua (luni) și a cincea (joi). Voi postiți ziua a (patra) miercuri și a șasea (vineri) pentru că în ziua a patra s-a făcut judecata împotriva Domnului, când Iuda a făcut trădarea lui pe bani (Matei 26, 14, 15), iar vinerea pentru că Domnul în acea zi a suferit patima sa pe cruce sub Pilat (Matei, 27). Ziua sâmbetei și a duminicii negreșit să le serbați, pentru că sâmbăta amintește de facerea lumii, iar duminica de Învieria Domnului. Numai o singură sâmbătă se postește în cursul anului, aceea a îngropării Domnului, cât a stat Creatorul sub pământ, în tristarea pentru el este mai mare decât bucuria pentru creațiune, deoarece Creatorul este mai presus decât creaturile Lui și prin fire, și prin vrednicie.”

În biserica veche existau creștini care înțelegeau greșit rostul postului și considerau că este păcat să te căsătorești, să mănânci carne și să beai vin. Aceste idei eretice proveneau de la filozofii gnostici care considerau că materia este creată de diavol și este rea în esența sa. Ele sunt combătute de cartea Facerii a Vechiului Testament, care ne spune că bune sunt toate cele făcute de Dumnezeu (Facerea 1, 31), precum și de Sfântul Apostol Pavel, care arată în câteva din epistolele sale că: „Toate sunt curate pentru cei curați, iar pentru cei întinați și necredincioși nimeni nu este

curat, ci li s-au întinat lor și mintea, și cugetul” (Tit, 1, 15); „...că orice făptură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat dacă se ia cu mulțumire” (I Timotei, 4,4) și că „...nimic nu este întinat prin sine, decât numai pentru cel care gândește că e ceva întinat; pentru acela întinat este” (Romani 14, 14).

Pentru a întări credința adevărată despre post, canoanele apostolice au stabilit în canonul 51 că: „Dacă vreun episcop sau presbiter, sau diacon, sau oricine din catalogul (cinul) preotesc, se ține departe (s-ar abține) de nuntă și de cărnuri și de vin, nu pentru înfrânare, ci din scârbă, trecând cu vederea (uitând) că toate sunt foarte bune și că bărbat și femeie l-a făcut Dumnezeu pe om, ci hulind, ar cleveti făptura, ori să se îndrepte, ori să se caterisească și să se îndepărteze din biserică (să se afurisească). Asemenea și laicul.” Canonul arată că motivul adevărat pentru care postesc creștinii este înfrânarea, dar nu faptul că sunt rele făpturile. Credința că făpturile sunt rele este hulă și clevetire împotriva lui Dumnezeu, pedepsele stabilite de canon fiind pe măsură: pedeapsă dublă pentru clerici - caterisirea și îndepărtarea din biserică, precum și îndepărtarea din biserică a mirenilor care cred astfel.

Un alt canon apostolic, și anume al 53-a, a rânduit că: „Dacă vreun episcop sau presbiter, sau diacon nu se înfruptă (nu mănâncă) în zilele de sărbători din cărnuri și din vin, scârbindu-se, iar nu pentru înfrânare, să se caterisească, ca unul care și-a vătămât propria sa conștiință și care s-a făcut multora pricinuitor de sminteală.”

Acest canon, tratând același subiect ca și canonul precedent, se referă anume la zilele de sărbătoare: sâmbăta, duminica sau alte sărbători creștine. În aceste zile, clerul bisericesc nu trebuie să se abțină de la carne și vin din motivul că nu ar fi bune, determinând și pe alții, mai ales pe creștinii de rând, să creadă și să procedeze la fel. Totuși cei care se înfrânează permanent de la carne și vin din motive duhovnicești nu sunt oprți de canoanele apostolice 51 și 53 să o facă.

(Va urma)

Comentator

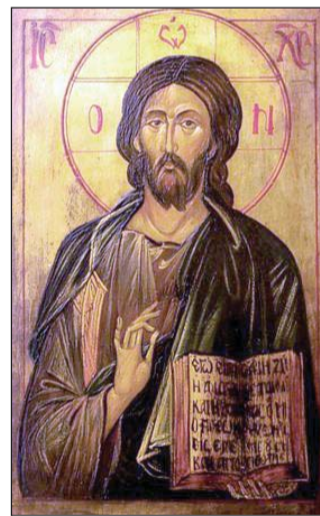
Cel nemulțumit cu ceea ce are este sclavul vieții materiale

În orice clipă trebuie să fim stăpâni pe obiceiurile noastre, gata de a le schimba, dacă alte gânduri noi și nobile ne îndeamnă. Omul nu este o mașină care se reglează odată pentru totdeauna, ci un organism viu, care se adaptează evenimentelor. Față de obiceiurile rele trebuie să fim stăpâni pe noi înșine.

Accidentele nu sunt decât efectele unor stări de lucru defectuoase. Este foarte posibil să le evităm, modificând atitudinea noastră interioară. Nu este Dumnezeu Cel care se răzbuună pe noi, ci noi înșine facem aceasta. Există un fel de a coopera cu legile naturale. În prima clipă a accidentului, să ne întrebăm întotdeauna: ce am făcut rău și incorect?

Cel nemulțumit cu ceea ce are, care veșnic dorește altceva, este sclavul vieții materiale. Cel care se mulțumește însă cu puțin, cu ceea ce are, rămâne stăpân pe existența lui, căci este stăpân pe trupul lui. În fond, nevoia cea mai mare a oamenilor este nesațul după surplus. Îndată ce renunțăm la artificii, totul devine îndestulător, căci nevoia este mai mult o chestiune de imaginație decât de realitate. Nevoia este incompatibilă cu credința. Cel ce crede cu adevărat niciodată nu-și face griji pentru nevoile lui viitoare. El știe că Dumnezeu se îngrijește de soarta lui dacă, la rândul, muncește cinstit și trăiește după voia și legile lui Dumnezeu. „Nu vă îngrijiți de ceea ce veți bea, veți mânca, vă veți îmbrăca! Căutați împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte se vor adăuga vouă!” Să căutăm împărăția pentru că să ni se dea belșugul vieții ar fi un egoism și un calcul interesat, iar credința ar fi o ipocrizie.

Nu vă îngrijiți de ceea ce va fi mâine! Inevitabil trebuie să căutăm împărăția lui Dumnezeu, să o zidim în inima noastră, și

atunci sigur va veni belșugul peste noi, în sensul că vom fi mulțumiți cu ceea ce avem.

Dumnezeu este Acela care stabilește mersul evenimentelor, al fenomenelor naturii, al marilor cataclisme naturale și al tuturor calamităților.

În aceste clipe grele, sprinjinul și nădejdea noastră vor fi numai la Hristos, credinciosul nostru Prieten. Dacă avem obiceiul să ne ghemuim la pieptul Lui în clipele de mari încercări, ne vom simți apărați de El.

Ajutorul Lui va consta în curajul pe care-l vom avea de a privi în față, fără frică, orice pericol. De ce să căutăm salvarea acolo unde ea nu mai poate fi? De ce să neglijăm adevărata salvare a sufletului nostru?

„Rugați-vă neîncetat!” Planurile lui Dumnezeu sunt ascunse și tot răul aparent este spre curățirea și desăvârșirea minților omenesci. Nenorocirile se află în noi înșine, nu în afara noastră.

Vă plângeți de o fire și de un caracter sensibil, de un temperament pesimist pe care natural le aveți. Mai bine spuneți că vă complăceți în acest fel de a fi și acuzați natura. Orice temperament se poate schimba prin voință, prin luptă, prin muncă zilnică. Nu mai persistați deci în atitudinea voastră distructivă, în a vă menține caracterul vostru mohorât, care va face să nu înceteze nenorocirile.

Când sunteți lovit în demnitate, în afecțiune și în sănătatea voastră, plecați-vă în fața lui Dumnezeu și strigați către El: „Tată iubit, care m-ai creat și nu dorești pieirea mea, a lucrării mâinilor Tale; întoarce-mi ochii și mintea de la durerea mea! Acoperă-mi privirea, ridică-mă, încălzește-mă, împrăștie-mi suferința din inimă!”

După „Hristos, Prietenul clipelor de grea încercare” de Georges BARBARIN

Curierul creștin

Manifestație împotriva Patriarhiei Ecumenice

O nouă manifestație împotriva Patriarhiei Ecumenice a avut loc pe 28 octombrie a.c., la Istanbul. Aproximativ 200 de manifestanți, membri ai unui partid naționalist turc au protestat împotri-

va caracterului ecumenic al Patriarhiei și împotriva implicării ei internaționale. De asemenea, se reproșează Patriarhiei că urmărește obținerea unui statut similar cu cel al Vaticanului.

Solidaritate cu Patriarhia Ecumenică

În perioada 28 - 31 octombrie 2005, a avut loc la Blankenberge, Belgia, al XII-lea Congres al Bisericilor Ortodoxe Occidentale. Episcopii reuniți au trimis Sanctității Sale Bartolomeu I, Patriarhul Ecumenic de Constantinopol, o declarație în care își exprimă solidaritatea față de manifestațiile ostile Patriarhiei ecumenice care au avut loc pe 28 octombrie 2005, la Istanbul. "Ne rugăm Domnului să liniștească inimile agresorilor și cerem autorităților turce să ia măsurile necesare pentru protejarea acestei venerabile instituții recunoscută de întreaga lume creștină", se afirmă în documentul amintit.

Roluri distincte pentru Stat și Biserică, în Grecia

Biserica Ortodoxă a Greciei a denunțat într-un comunicat de presă, implicarea Ligii pentru Drepturile Omului din Grecia, în susținerea unei legi care ar conduce la delimitarea Statului de Biserică. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe a Greciei afirmă în comunicatul amintit că "acest proiect de lege elaborat de anumiți oameni politici ar conduce la transformarea brutală și arbitrară a Greciei într-un stat fără religie".

Textul publicat de Liga pentru Drepturile Omului din Grecia propune roluri distincte pentru Stat și Biserică și prevede, printre altele, unele practici interzise actualmente de Constituție, cum ar fi incinerarea morților. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe a Greciei a declarat că decizia asupra acestor chestiuni ar trebui să aparțină poporului grec, singurul responsabil pentru protejarea propriilor tradiții.

La Graz, va avea loc a doua Conferință teologică paneuropeană

A doua Conferință teologică paneuropeană va avea loc anul viitor la Graz, în Austria, în perioada 6-9 iulie 2006. Tema principală a conferinței va fi "Problemele teologice într-o Europă pluralistă", alături de care vor fi supuse dezbaterii aspecte referitoare la valorile fundamentale ale Facultăților de Teologie din Europa ca răspuns la nevoile mereu schimbătoare ale Bisericii și societății: efectele procesului de la Bologna pentru Facultățile de Teologie și Bisericile europene, dezvoltarea unei rețele a facultăților teologice europene și constituirea unei "Conferințe Ecumenice Europene a Facultăților de Teologie și a instituțiilor educaționale". La conferința de anul viitor de la Graz sunt așteptați să participe 70 de reprezentanți ai Bisericilor Ortodoxe, Protestante, Anglicane și Romano-Catolice din toate țările Europei. Invitația pentru înfrunerea din anul 2006 este semnată de către secretarul Conferinței, părintele profesor Viorel Ioniță, care va participa în numele Comitetului de planificare.

Patriarhul Serbiei cere sprijin de la ONU

Sanctitatea Sa Pavle, Patriarhul Serbiei, a cerut sprijin din partea Organizației Națiunilor Unite pentru restaurarea monumentelor religioase din Kosovo. Sanctitatea Sa Pavle a adresat o scrisoare reprezentantului ONU, Soren Petersen, în care afirmă că, în Kosovo, peste 150 de biserici și mănăstiri au nevoie imediată de consolidare. De asemenea, Patriarhul a atras atenția, în mod special, asupra Bisericii "Iisus Hristos Mântuitorul", din Prishtina.

A fost ales un nou Mitropolit de Noua Zeelandă

Biroul de presă al Patriarhiei de la Constantinopol a anunțat că, la propunerea Sanctității Sale Bartolomeu I, Patriarhul Ecumenic, Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice a ales în unanimitate, în data de 13 octombrie, pe episcopul Amfilochios d'Erythra ca Mitropolit de Noua Zeelandă. Episcopul Amfilochios a studiat la Institutul de Teologie din Halki și a deținut până acum funcția de episcop-vicar al Mitropoliei de Rhodos. Menționăm faptul că Mitropolia din Noua Zeelandă a fost înființată în anul 1969.

Ortodocșii ruși de pretutindeni vor să se reunifice

Reunificarea Bisericii Ortodoxe Ruse cu Biserica Ortodoxă Rusă din afara Rusiei este inevitabilă. Episcopul Gabriel de Manhattan, secretarul Sinodului episcopilor Bisericii Ortodoxe Ruse din afara Rusiei, a declarat pentru agenția de știri "Interfax" că nu există motive pentru care cele două Biserici să nu intre în comuniune. De asemenea, Prea Sfinția Sa a afirmat că "este necesar să arătăm credincioșilor că a sosit timpul pentru unire. Suntem deja uniți prin credință și de dorința de a deveni o singură Biserică".

Deschiderea Seminarului Teologic Ortodox din Halki este în atenția politicianilor turci

Oamenii politici din Turcia au reluat în discuție problema deschiderii Seminarului Teologic Ortodox din Halki. Astfel, ministrul de Justiție al Turciei, Huseyin Celik, a afirmat cu tărie că Seminarul Ortodox trebuie să fie redeschis. Ca răspuns, ministrul de Externe, Abdullah Gul, a declarat următoarele: "Chestiunea redeschiderii

Seminarului Ortodox din Halki va fi soluționată în conformitate cu legile statului turc". Purtătorul de cuvânt al guvernului Greciei, Theodoros Roussopoulos, a menționat faptul că deschiderea Seminarului Ortodox este obligația Turciei, mai ales în contextul în care aceasta dorește aderarea la Organismul European.

Întâlnire a Liderilor Religioșilor Lumii, la Taiwan

În perioada 20 - 23 octombrie a.c., a avut loc la Taipei, în Taiwan, coloquiul Liderilor Religioșilor Lumii. Din Biserica Ortodoxă a participat Mitropolitul Nikitas de Hong Kong și al Asiei de Sud-Est, ca reprezentant al Sanctității Sale Bartolomeu I, Patriarhul Ecumenic. În cadrul simpozionului cu tema "De la omul interior la o viziune globală", Mitropolitul Nikitas a vorbit despre ființa umană și despre păcat ca bază a multor probleme contemporane. "Lumea de astăzi nu duce lipsă de oameni buni. Lumea de astăzi duce lipsă de oameni sfinți care să conducă lumea pe o cărare dreaptă. O persoană sfântă sau, mai curând, o persoană care se străduiește să ducă o astfel de viață, reușește, totodată, să mențină lucrurile în balanță pe toate planurile", a declarat Mitropolitul Nikitas.

Capitala Georgiei a găzduit un simpozion dedicat Sf. Maxim Mărturisitorul

Sfântul Maxim Mărturisitorul este cunoscut creștinilor din întreaga lume. El a fost exilat în munții de pe teritoriul Georgiei de astăzi și, conform tradiției, acolo a murit și tot acolo se află și mormântul său. Anul acesta, în zilele de 13 și 14 septembrie a.c., a avut loc la Tbilisi, capitala Georgiei, un colocviu științific internațional dedicat Sfântului Maxim Mărturisitorul. Evenimentul a fost organizat de către episcopul Sthephane de Tsageri și Lentekhi în colaborare cu Patriarhia Georgiei alături de un comitet de oameni de știință georgieni. La eveniment a fost prezent și Sanctitatea Sa Elie al II-lea, Catholicosul Bisericii Ortodoxe a Georgiei.

Theophilos al III-lea cere recunoașterea Sa ca Patriarh al Ierusalimului

Patriarhul Ierusalimului, Theophilos al III-lea, a depus în data de 26 octombrie o cerere la Curtea Supremă de Justiție a statului Israel în care, în numele Bisericii Ortodoxe Grecești, acuză guvernul Israelului că ar fi condiționat recunoașterea Sa ca patriarh de semnarea anumitor acte de

proprietate asupra unor terenuri. În petiția înaintată către Curtea Supremă a Israelului, Theophilos al III-lea, ales de către Sfântul Sinod al Patriarhiei Ecumenice, în luna august a.c., cere, de asemenea, din partea guvernului, recunoașterea Sa formală ca Patriarh al Ierusalimului.

Brazilienii părăsesc Biserica Romano-Catolică

Cardinalul Claudio Hummes, Arhiepiscop de Sao Paulo, a afirmat că, în curând, Brazilia nu va mai putea fi numită cea mai mare țară catolică din lume. Cardinalul a mai afirmat că soarta Braziliei ar putea fi împărțită de întreaga Americă Latină. Afirmările au fost făcute în cadrul Sinodului Episcopilor care a avut loc la Vatican, unde monseniorul Hummes a indicat faptul că principala cauză pentru care brazilienii părăsesc Biserica Romano-Catolică este poziția Bisericii asupra avortului, contracepției și homosexualității. În prezent, 67 de milioane din cele 186 de milioane de brazilieni sunt membri ai Bisericii Romano-Catolice spre deosebire de anul 1991, când 83% dintre brazilieni se declarau de confesiune romano-catolică.

Dialogul între Vatican și Bisericile Ortodoxe va fi reluat

Cardinalul german Walter Kasper, președintele Consiliului Pontifical pentru Unitatea creștinilor, a anunțat într-o conferință de presă că după mai mulți ani de întrerupere va avea loc reluarea dialogului între Vatican și Bisericile Ortodoxe. Prima reuniune a comisiei mixte romano-catolică și ortodoxă, din decembrie a.c., va avea ca scop pregătirea unei reuniuni plenare, programată să aibă loc în 2006, în Serbia. Ultima reuniune a comisiei amintite s-a desfășurat în anul 2000 și a constat un eșec cauzat de activitatea prozelitistă tot mai accentuată a Bisericii Greco-Catolice în zonele de jurisdicție a Bisericii Ortodoxe.

Parteneriat ortodox pentru supraviețuitorii cutremurului din Pakistan

Organizația Internațională pentru Caritate Creștină a inițiat un parteneriat cu Mitropolia Ortodoxă de Hong Kong pentru a oferi asistență supraviețuitorilor cutremurului care a avut loc în Pakistan, în data de 8 octombrie. Nu este pentru prima oară când Mitropolia de Hong Kong și Organizația "International Orthodox Christian Charities" cooperează în acest fel. În decembrie 2004, cele două instituții au organizat mai multe programe umanitare în Asia de Sud, pentru sprijinirea celor afectați de tsunami. Menționăm faptul că Organizația Internațională pentru Caritate Creștină, fondată în anul 1992, este organul oficial pentru ajutor umanitar al Conferinței Permanente a Episcopilor Ortodocși Canonici din America.

Congres al liderilor religioși din întreaga lume, la Moscova, în 2006

Mitropolitul Kiril, responsabilul cu relațiile externe al Patriarhiei Moscovei, a declarat că în zilele de 4 și 5 iulie 2006 va avea loc, la Moscova, un congres al liderilor religioși din întreaga lume. Inițiativa aparține consiliului interreligios rus care s-a reunit miercuri, 12 octombrie, la Moscova. Scopul acestui congres este de a discuta și de a lua atitudine împotriva extremismului religios. Vor participa membri responsabili din Biserica Ortodoxă, Biserica Romano-Catolică, Bisericile protestante și reprezentanți ai Islamismului, ai Iudaismului, ai Budhismului și a numeroase organizații creștine internaționale.

Problema hirotonirii bărbaților căsătoriți în atenția Vaticanului

Cei peste 300 de participanți la Sinodul Episcopilor, care a avut loc în perioada 2 - 29 octombrie, la Vatican, au luat din nou în discuție problema hirotonirii bărbaților căsătoriți. După ce în prima săptămână a Sinodului, Cardinalul de Veneția, Angelo Scola, a declarat pe scurt că Biserica Romano-Catolică nu va hirotoni decât celibi, chestiunea a fost, totuși, propusă de mai multe ori spre discuție, dar adunarea Sinodului a răspuns că regulile Bisericii nu vor fi modificate în acest sens. Problema lipsei slujitorilor în Biserica Romano-Catolică se pare că nu va fi rezolvată altfel decât prin încercarea de cultivare a vocației pentru preoție.

